

Země Živitelka 2005

po devětadvacáté

Jako každý druhý víkend v září, proběhl ve sluncem prozářených Českých Budějovicích už dvacátý devátý ročník akce mládeže, s dnes už poněkud bláznivým názvem — Země Živitelka.

Těžko se mi píše každý rok o naší akci, protože jako organizátor nejsem nestranným pozorovatelem. Přesto je mi líto nevyužít možnosti otisknutí tohoto článku, protože mládežnická akce s třicetiletou tradicí, na kterou i tento rok dorazilo přes 140 zaregistrovaných mladých lidí, si připomenutí určitě zaslouží. Takže pojďme na to:

Pátečním povídáním s hlavním hostem nás provázal Pepa Nadrchal. S vrozeným citem vybíral vhodné otázky i hudební videoklipy pouštěné v průběhu večera. Sál se ponořil do tmy a desítky svíček osvětlovaly snad až osobní rozhovor. Ten vedl s hlavním hostem letošního ročníku — s Pepou Dvořákem. Páteční večer byl prostorem pro poznání hosta, prostorem pro osobní ztišení, rozjímání a stejně tak jako minulý rok s Danielem Dudou — pro změnu některých zažitých postojů.

Sobotní škola byla hlavně o zpívání k chvále Bohu. Plzeňáci spolu s Pétou Adamem každoročně vedou naplněnou modlitebnu k vyjádření svých emocí a k zpívání trochu jinak než znuděně, bez přemýšlení nad textem, bez srdce. Podle reakcí nezůstala jejich snaha bez odezvy.

Kázání Pepy Dvořáka bylo na téma „partnerské vztahy“. Místo laškovného způsobu přednesu věčně zeleného tématu, který se nabízel, přinesl Pepa Dvořák srdce na dlaní a svojí upřímností a opravdovostí doslova zaskočil přítomné. Otevřené, bez předsudků, bez dlouhých oklik, přitom s velkou dávkou milosrdenství a jakési vnitřní bolesti — tak by se dal charakterizovat můj dojem z tohoto kázání. Po závěrečném „amen“ zůstávalo v sále ticho, a to je něco, co lze jen těžko označit na akci mládeže za normální a běžné.

Odpoledne byl z modlitebny slyšet smích. Se svými programy vystupovala mládež z Plzně, Budějovic, Prahy–Smíchova a Trutnova. Každá skupina předávala své poselství a kdo měl oči a uši, mohl vidět a slyšet. Popis jednotlivých scének by zabral další stránku, a tak se pro zajímavost mrkněte na internetové stránky, kde se dají stáhnout alespoň ukázky z těchto programů.

Na večerním koncertě vystupovala kapela Šántré, sbírající úspěchy na hudebních festivalech tohoto léta. Jejich „chytrá“ muzika naplnila nejen celý sál, ale i srdce posluchačů. Reakce v sále byla tak vřelá, že při mém pozdějším

povídání s kapelou bylo znát jejich údiv a nadšení z tak příjemného a živého publika.

Ti, kteří nechtěli vyrazit na objevování večerních Budějovic, zůstali na noční promítání a velká část z nich si při filmu „A Walk to Remember“ poplakala.

V neděli jsme jeli objednaným autobusem do kláštera ve Zlaté Koruně. Po prohlídce zahrnující podrobnosti o klášterním řádu zbylo ještě dost času na povídání. Protože bylo slunečné počasí, lidem se zpět do autobusu moc nechtělo.

Znovu chci připomenout, že toto je jen výběr z hlavních bodů programu. Mezitím probíhalo snad i to důležitější, proč se všichni do Budějovic sjeli. Ne, nemyslím seznamování... I když i o to zde nebyla nouze. Mluví zde o přátelství mnoha tak rozdílných lidí, které nejprve spojila víra v jednoho Boha, kteří, ač z jiného prostředí, z jiných měst, mají si tolik co říct, tolik co sdílet a touží trávit čas spolu.

Není právě tohle alespoň malý záblesk nebe?

LUĀA K:-)

P.S. Rád bych využil tento prostor k malému vzkazu, který si opravdu nemohu odpustit — Ahóóó, kamarádi! Když Pán Bůh dá, uvidíme se zase za rok!!!

Fotogalerii, kázání i ukázky z programů mládeže naleznete na <http://zivitelka.zde.cz>

„...A STVOŘIL ČLOVĚK FILM, ABY BYL JEHO OBRAZEM...“

Vysokoškolská organizace AMICUS a Teologický seminář v Sázavě zvou všechny zájemce bez omezení pohlaví a věku na setkání týkající se vztahu kinematografie a křesťanství. Bude se konat ve dnech 9. – 11. 12. 2005. Diskuse a přednášky se budou týkat např. vztahu filmu a víry, smyslu násilí ve filmu a mnoha dalších. Každý, kdo má chuť otevřít svůj život novým myšlenkovým podnětům, je velmi srdečně zván. Kapacita je omezena, takže neváhejte a přihlášky posílejte na adresu TS, Radvanice 29, Sázava, 285 06.

MICHAL BALCAR A PETR SISKA